

KURJER WARSZAWSKI

D. 7. Października.

PIĄTEK.

Rok 1831.

N° 271.

WSPOMNIENIA.
Wojsko Polskie w Stry-
goniu 1683.

Listy z *Galicji* zapewniają że X^{te} *Czartowski* i *J. Skrzynecki* z *Krakowa* udali się do *Galicji*. — O przytrzymaniu *Joachima Lelcwe-la* nie ma zapewniającej wiadomości. — Droga od *Krakowa* aż do *Warszawy* jest już zupełnie ułatwiona; w *Krakowie* rzeczywiście znajdują się oddziały wojsk *Rossyjskich*, *Austrjackich* i *Pruskich*. — *Gazeta rządowa Pruska* niektóre wiadomości od granic *Polskich* umieściła bezzasadnie. — *Doktor Bernstejn* odpisał w *Zienniku Powszechnym* na artykuł *Doktora Leo*, potwierdzając że doświadczenie przekonano iż leczenie *Bismutem* nie jest tak skuteczne jak *Doktor Leo* dowodzi. — *Cena Koni* nieznizła się w *Warszawie*.

Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego. Zawiadania interesentów, iż w dniu 1 b. m. wobec delegowanych Członków Komitetów Towarzy: Kredy: Ziemińskiego i Właścicieli Listów Zasta. odbyło się losowanie Listów Zastawnych, które z nich funduszem umorzenia z bieżącego półrocza wyciągnięto w ogóle. Lit. A. sztuk 21 za sumę zł. 420,000. B. 165 na zł. 825,000. C. 726 na zł. 726,900. D. 314 na zł. 157,000. E. 923 zł. 184,600. W ogóle sztuk 2149 na zł. 2,312,600. Fundusz umorzenia na bieżące półrocze wynosił zł. 2,321,387 gr. 5, z którego strącając należność na spłacenie pozostałej ilości właścicielowi listu Lit. A. Nr 97 na ostatku w poprzednim półroczu wylosowanego zł. 14,525 gr. 24. Pozostało zatem funduszu umorzenia na bieżące półrocze zł. 2,306,861 gr. 11, że zaś jak wyżej wylosowano 2,312,600. Prze-

na list zastawny ostatnim ciągiem wylosowany Lit. A. Nr 85,474, zabrakło funduszu zł. 5738 gr. 19, które będą zapłacone z funduszu umorzenia przyszłego półrocza. — *Prezes Cieszkowski*. *Pisarz Drewnowski*

(Ar: nad:) *Jeden z Lekarzy Niemieckich* przybyły przed 5cio miesiącami do *Warszawy*, dla doświadczenia skutków cholery, tak opisał pierwsze chwile pobytu swego w tej stolicy: „Na odgłos rozszerzającej się cholery, iak ptak lecę do *Warszawy*, mniemałem, że przybędę do miejsca podobnego pogrobowisku, że na ulicach miespotkam żyjącego człowieka; nie zdziwieniu memu wyrównać nie może, gdym ujrzał wszystko iak zwykle w stolicach, w których mieszkańcy cieszą się najlepszym zdrowiem. Pytam o *Doktora* do którego miałem polecenie; znajduje go wracającego z *Lazaretu*, oddaję list i proszę aby iak najspieszniej raczył mi wskazać umierających z cholery; właśnie teraz (rzecze *Doktor*) dano mi znać, że na *Dunaju* zachorowała *Kobieta*. Biorę przewodnika, nakadzam się chlorkiem, zabieram lancet, wskazują mi dom wciąsnej ulicy, wchodzę, widzę kilkanaście osób wesóło spiiających piwo, i przysłuchuiących się organkom (*Szejnekatrynce*.) Gdzież jest *chora* na cholere? pytam; ieden z obecnych, obojętnie wskazuje mi ciasny alkierz w którym istotnie znajduję już bardzo chorą. Przybył wkrótce *Doktor* do którego miałem polecenie, po krótkiej naradzie, przepisaliliśmy leki i przekonaliśmy się że ta *kobieta* przy należytem staraniu odzyszcze zdrowie; tymczasem muzy-

ka nieustawała, a ja niemogłem wierzyć że niszcząca cholera panuje w tem mieście. Gdy to zadziwienie wyjawiał memu Koledze, odpowiedział: „Do najskuteczniejszych lekarstw, iak mnie doświadczenie przekonało, należy spokojność umysłu w czasie cholery, oddalenie wszelkich smartwien i nieprzypuszczenie boiaźni.“ Tę radę przesyłał moim ziomkom w Niemczech, którzy na samo wspomnienie cholery, umierają z przestachu.“ J. K.

Dokończenie raportu Jenerała Berga. Pospieżyliśmy z P. *Prądzyńskim* przez płomień po ziemi krwią nasiąkłej i przez wzięte warownie i szańce, które świadczyły o zwycięstwie JW Pana. Była 11ta godzina wieczorem; noc położyła koniec walce. Za przybyciem moim do pałacu rządowego, zastałem cały Sztab głównej armji Polskiej, Członków Sejmu z Prezesem ich P. *Ostrouskim*, i wiele znakomitej Szlachty krajowej, uzbrojonych pałaszami. Wszyscy wyszli na przeciw mnie; oświadczyłem tym Panom ubolewanie moje nad uporem Hr: *Krukowieckiego*, który się wzbraniał podpisać proponowanej przez JW Pana o godzinie tej po południu kapitulacji. Zdawano się podzielać zdania moje; Panowie *Małachowski*, *Lewiński*, *Dembiński*, *Rybiński*, *Dziekoński* i wiele innych Jenerałów, oraz Panowie *Zieliński*, *Ostrowski* i *Niemoiowski*, w towarzystwie wielu Członków Sejmu, stawili się przedemną. Tylko Hra: *Krukowiecki*, do którego wysłany byłem, nie był obecny. Na życzenie moje widzenia go, powiedziano mi, iż dopiero co wyszedł, lecz co chwila oczekują w pałacu powrotu jego. 3 godziny upłynęły na próżnych lamentacjach z powodu tej nieszczęsnej rewolucji, którą każdy z tych Panów, co z ufnością do mnie mówili (iak twierdził) od siebie odrzucał i skarżył się na nią. Hr: *Krukowiecki* nie powracał; była godzina 1sza po pół-

nocy, a wiedziałem Panie Marszałku, iż na godzinę 4tą zrana nakazałeś szturm do miasta i barykad. W obawie, aby sprawiedliwe JW. Pana życzenie uniknięcia rozlewu krwi, i prawie nieochybna nadzieja pomyślnego układu, iaką nam pismo Jen: *Krukowieckiego* uczyniło, niewstrzymały ataku na środkowe miejsce miasta do godzin niedogodnych, i razem przecięty powinnością uwolnienia JW Pana od wszelkiej niepewności, zgromadziłem tych Panów około siebie, oświadczyłem im kategorycznie, iż miałem nader rozciągnięte pełnomocnictwo do ustanowienia ostatecznych rozporządzeń z Jen: *Krukowieckim*, i że pragnąc tak dobrotliwy akt, ile odemnie zależy, przyspieszyć, zapytnię się po raz ostatni, czyli *Krukowiecki* chce stanąć lub nie; w obecności zgromadzenia poleciłem Pułkownikowi *Annenhoff*, aby się udał do JW Pana i J. C. M. Wielkiego Xiążęcia, celem oświadczenia moiej gorliwości w zakończeniu sprawy i uwiadomienia JW Pana, iż zwłoka nie spada na moją odpowiedzialność. Pułkownik *Annenhoff* wyszedł natychmiast. Przypomniałem Jenerałom Polskim, iż w sposobie prawym uwiadomiłem Hr: *Krukowieckiego* o skutkach uporu jego, wczem szturm służył mi za krwawy przykład. Nakoniec oznajmiłem Jenerałom i otaczającym mnie osobom, iż JW P. wydał rozkaz zacezczenia szturm do miasta o godzi: 4 rano. Skutek iaki sobie z tego postępowania obiecywałem, potwierdził się zupełnie. Oświadczone mi, iż Jen: *Krukowiecki* poróżnił się z Sejmem, z powodu iż ostatni twierdził, że powinien być uwiadomiony o wszystkim, co ów czynić zamysła, chociaż dał mu nieograniczone pełnomocnictwo i że *Krukowiecki* dla tego żądał i otrzymał dymissją. Powiedziano mi, iż Pan *Niemoiowski* został obrany Prezesem i że *Krukowiecki* udał się na Pragę. Proszono mnie,

abym układał się z *Niemoiowskim* lub z *Jenerałami*. Widząc w tedy, iż bez rozpoczęcia układów, pozyskałbym główny cel wystąpienia mego, to jest poddanie Warszawy i Pragi, gdybym tylko tym Panom zagroził nieuchronnymi skutkami szturmów przeciw środkowemu punktowi miasta, wzbraiałem się układać z kim innym iak tylko z Prezesem Hr: *Krukowieckim*. Przełożyłem im, iż dano mi nieograniczone pełnomocnictwo, i że o tym uwiadomiłem Marszałka, i że list, który przywiózłem, jest do niego adressowany. iż nie mogę wierzyć tak nagłej zmianie i tak prędkiemu cofnięciu nieograniczonego zaufania, iak położeniu jego, oraz tak chwiciądemu się postępowaniu ze strony ludzi, którzy sobie przypłaszczyli chcieć rządzić Królestwem; iż nadto gdy Pan *Krukowiecki* oświadczył nam, iż ma pełnomocnictwo, i na mocy tego pełnomocnictwa pisał do N. CESARZA i KROLA, przeto, z własnych ust jego powinienem dowiedzieć się o jego dymisji. Po krótkiej naradzie postanowiono, aby Jenerał *Lewiński* wyszukał P. *Krukowieckiego* i zniewolił go do stawienia się. Jakoż sprowadzono go o godzinie 3ej po północy. Wtedy już byłem przekonany o rozpaczającym stanie przeciwników naszych i u silnej ich chęci ocalenia miasta za iakąkolwiek bąc cenę, tudzież o niemożności oparcia się armji naszej; znając prócz tego żywość Hr: *Krukowieckiego*, poszedłem tego ku niemu, nim jeszcze zdołano wystawić mu kłopot, iaki dymisja jego sprawiła. Zapytałem się go kategorycznie, czyli jest jeszcze Prezesem Bządu lub nie? Rzucił swą czapkę na ziemię i odpowiedział mi prawie krzyżąc: „Jestem nieczem, Jenerale; nie jestem już Prezesem lecz prostym prywatnym człowiekiem.“ A potem znieważał *Ostrońskiego*, *Niemoiowskiego* i Sejm, który nazwał zgromadzeniem głupców.

Powstałem z miejsca mego i oświadczywszy zgromadzeniu, iż pełnomocnictwo moje było adressowane do Prezesa Hr: *Krukowieckiego*, mającego nieograniczone pełnomocnictwo, i gdy nie ma już Prezesa tego nazwiska, nie poczytuję ie już za ważne; prosiłem o pozwolenie oddalenia się i udania do wojskowego mego stanowiska, abym bez zwłoki był obecny szturmowi który wkrótce nastąpić musi. Zanoszono potem do mnie najusilniejsze prosby i zaklinalo mię o udzielenie rady, która by mogła uratować *Warszawę*. Panowie *Ostrowski* i *Niemoiowski* wyszli z sali, czyniąc wyrzuty armji Polskiej, a tak w kilku chwilach pozyskałem zupełne poddanie stolicy, mostu na *Wiśle* i *Pragi*, wraz z znajdującymi się tam działami obłężniczymi i amunicją wojenną.

Donoszą z *Szwajcarii* iż w *Listali* wszczęta się niespokojność między tamecznymi mieszkańcami. — W *Granic w Węgrzech* zakończył życie Kardynał Prymas królestwa węgierskiego Xże *Alexander Rudnaji*, mówią powszechnie że ten szanowny Pralat umarł na *cholera*. — Xżna *Sasko-Koburska* matka terażniejszego Króla *Belgji* przybyła z *Akwizgranu* do *Leodjum*. — W *Londynie* Margrabia *Harkur* spadł z konia i natychmiast zakończył życie. — Donoszą z *Gota* iż w tamecznej menażerji zwierząt Pana *Wilhelma Akena* (znanego w *Warszawie*) urodziła 4 młodych *Tygrysów*, samice *Tygrys Lampart* zwana, co w *Europie* uważają za bardzo rzadkie zdarzenie. — W *Londynie* niedawno dany był obiad dyplomatyczny u Xcia *Wellingtona*, w czasie którego umawiano się względem zarzucenia projektu reformy parlamentu. Najznakomitsze osoby należące do opozycji znajdowały się na tym obiedzie. — W *Grecji* panują dotąd niezgody; jeszcze niewiadomo z pewnością czy Hra: *Ka-*

po d' Jstrja złożył swoje urządowanie. — W Liwerpolu uwięziono Francuza i pewną Damę Francuzką przybyłych z Ameryki północnej, u których znaleziono część klejnotów skradzionych Xźnie Oranji, wartość ich wynosić miała 800,000 złp. — Xźe Oranji i brat jego Xźe Fryderyk udali się z Hagi do armji Holenderskiej. — Rząd Holenderski postanowił utworzyć pułk składający się z dezertarów francuzkich i niemieckich, iednak tylko z takich którzy przybywszy jako zbiegi do Holandji, dobrowolnie przyjmą służbę, ci zaś którzy nie będą mieli chęci służenia, zostaną do granic francuzkich lub niemieckich odprowadzeni. — W Hiszpanji tworzą się znowu bandy rabusów którzy napadają na podróżnych, między nimi ma się znajdować znaczna część zbiegów przybyłych z wojska Portugalskiego. — Po rozruchach w Paryżu przyklepiono po rogach ulic tej stolicy kartki, zachęcające lud powtórnie do buntu, które policja dostrzegłszy z rana, spiesznie zdjąć kazała; ciągle śledzą w Paryżu pierwszych sprawców ostatniego zaburzenia, — Admirał Kodryngton wypłynąwszy z swoją flotą na otwarte morze, udał się ku wschodowi. — Z Indji wschodnich przyplłynęło kilka okrętów handlowych francuzkich do Brestu, ładunek tych okrętów jest bardzo bogaty. — Ambasador Rossyjski Xźe Liwen dnia 22 z. m. oddał Królowi Angielskiemu list swego Monarchy. — W Bydgoszczy było zaburzenie z powodu cholery; ieden z Doktorów utracił życie. — Cesarz Don Pedro z swoją rodziną znajdował się na obiedzie u Króla Francuzkiego. — Xźe Oranji po szczęśliwie odbytych walkach z Belgijczykami, otrzymał od N. CESARZA Rossyjskiego wielki Krzyż orderu S. Włodzimierza. — W Bruxelli lękaią się nowego zaburzenia. — W Sz wajcarji rozszerza się wojna domowa!

PRZYJECHALI DO WARSZAWY.

Gościcki Sędzia Pokoju, Gościcki Sew; Żukowski Stan; oby: z Kamienicyka, Lutostański Lud; i Jezierski Kons; obywa: z Siedlec, Pełczyńska Izab; oby: z Żukowskiego, Krupski Jan X. Misjonarz z Lublina, Zieliński Budowniczy z Radomia, Danielski Kommissarz Poczty i Danielski Jan Kommissarz Obwodowy z Krakowa, Krukowiecka Jenerałowa z Popnia, Grodzki Naczelnik Poczty z Płocka, Brzozowski Józ; oby: z Włocławka, Gadomski Jan oby: z Kutna, Gnoiński, Twardzicki Maiorowie i Mirecki Kapitan z Lipna, Sadowski Woj; Maior z Płocka, Prądzyński And; Kapitan, Breza Józ; Podpułk, Krasnowski Woj; Maiowski Ant; Maiorowie i Czyżewicz Józ; Podpułk; z Lipna, Jabłoński Antoni obywatel z Płocka, Zieliński Pułkownik, Hujson Alexan; Pułkow; Maiowski Kazim; Podpułk; Dobrowolski Audytor, Biernacki Kazi; Kapit; z Płocka.

DONIESIENIA.

W dniu wczorajszym idąc z Nowego-światu na Kozją ulicę, zgubiono WOREK z PIENIĘDZMI, w którym znajdowało się rubli sztuk 296. Ktoby onich dał wiadomość lub odniósł przy ulicy Koziej pod Nr 625 do Pisarza, otrzyma 300 złotych nagrody.

Przy ulicy Leszno Nro 793 kilkanaście sztuk BELEK i KROKIEW do sprzedania za pomierną cenę.

Uwładamia się publiczność, iż ktoby życzył wydzierżawić PROPINACJĄ KAPINOWSKĄ, niech się zgłosi do Kapinosa do P. Wilkoszewskiego, lub do Zamku w Warszawie.

Wżny Jan Skolimowski raczy się zgłosić do Janikowskiego przy ulicy Miodowej Nr 481, a to celem powzięcia niektórych wiadomości familijnych, iego osoby dotyczących się.

Rodowity FRANCUZ posiadający dokładnie język polski, życzy sobie przyjąć obowiązek Nauczyciela w stolicy lub na prowincji, do dzieci od 7in do 10ciu lat mających; wiadomość powziąć można na Grzybowie pod Nr 1087 u Jntroligatora.

Pod Nrem 2240 przy ulicy Dzikiej iest PANTALJON Wiedeński o 6ciu oktawach za pomierną cenę do sprzedania.

Pod kolumnami przy ulicy Miodowej w pałacu Dyżmańskiego iest do naięcia od każdego czasu SKLEP. Maiący chęć naięcia raczy się udać do handlu winnego obok będącego.

Dziś rano stopni ciepła 7. Wczoraj w połu: 11.